

at saadanne Forældre dø, og det viser sig, at naar Alt gjøres op, er der ikke Noget til disse Drengbørn, hvormed de kunne fortsætte deres videre Uddannelse, hvad gjør man da? Ere disse Børn da stillede anderledes, stillede lavere end Børn af Embedsmænd i samme Stilling? Er der Opfordring for Staten til at understøtte en Embedsmænds Søn, naar han er begyndt at gaa i Latinskole, og naar han er bleven en 16 à 17 Aar, saa er der ligesaa stor Opfordring til at understøtte andre Folks Børn, der ere i samme Stilling. Men vil man dette? Men vil man det ikke i det ene Tilfælde, saa skal man ligesaa lidt gjøre det for Embedsmænds Børn. Vi maa dog komme til engang, nu 20 Aar efterat vi have faaet vor frie Forfatning, at tænke os, at vi Alle ere ligestillede i Samfundet, og at ingen særlig Klasse har Udset til eller Fordring paa at nyde en ganske anden Understøttelse af Statens Midler end Andre. Det kan ikke blive ved at gaa saaledes. — Jeg siger ikke med Hensyn til Præsternes Pensionering, at Administrationen har Ret til at give Pension til en fra et Embede afflediget Embedsmand fra andre Embeder; men det, jeg siger, er, at der her er saa rige Midler, at disse Tuhundreddalere mere eller mindre ikke ville udøve stor Indflydelse. Væs de Dplysninger, vi have faaet fra Regjeringen om disse Indtægter, se, hvilke Tufinder der er i kontant Beholdning, se, hvilke Indtægter man har igjennem Renter, udenfor hvad der kommer til Præsteembederne, se, hvorledes Regjeringen tror sig berettiget til, naar den ønsker det, at oprette nye Præsteembeder uden at spørge Rigsdagen om dens Mening, se, hvorledes man i saa mange Retninger tror at have fri Raadighed over disse Midler til at anvende dem i meget forskjellige Retninger, og De kunne da ikke indvende Noget imod at anvende disse Overflud til disse 200-Dalers Tilskud til Præsters Pensioner! Jeg kan ingen Grund se til ikke at gjøre det, og hvis der var nogen Grund, saa er jeg aldeles sikker paa, at den høitagtede Finansminister vilde lade os blive vidende derom.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets § 4 (se Tillæg C. Sp. 233—34)

vedtoges uden Afstemning.

1) 1ste Del af Ændringsforslag til § 5 af Frølund:

Istedetfor den opførte Skala sættes:

„Fra 0 til 4 Aars Tjeneste giver $\frac{1}{12}$ af Gjennemsnitsbeløbet i Pension, og at der for hvert følgende Tjenesteaar tillægges $\frac{1}{48}$ af bemeldte Indtægter, dog at Pensionen et kan overstige $\frac{2}{3}$ af Indtægterne.“

blev ved Navneopraab, der var forlangt foretaget af følgende Medlemmer: Müllen, D. Christensen, N. Hansen, Thorup, Rotwitt, N. Olsen, Rugaard, Albertsen, H. Jensen, H. Hansen, S. P. Christensen og E. Andersen, som nedenstaaende Liste nærmere viser,

forkastet med 72 Stemmer mod 8.

Sa.

Müllen; Schroll; Thorup; Zahle; Christensen, D.; Clausager; Frølund.; Hansen, N.

Ret.

Kjær; Klein; Kosod; Kruse; Larsen, E.; Larsen, E. G.; Leth; Mathsen; Müller; Møller, Hoyer; Mørk, E. G.; Nielsen, A.; Nielsen, P.; Nielsen, Th.; Nyholm, C. B.; Olsen; Pedersen, Christen; Pedersen, P. (Frederiksborg Amts 2die Valgkreds); Pedersen, P. (Maribo Amts 1ste Valgkreds); Pedersen, S.; Petersen, Cornelius; Povlsen; Raasløff; Raben; Rasmussen; Ree; Rimestad, Chr.; Rimestad, C. B.; Rotwitt; Rugaard; Sager; Schjerring; Schonheyder; Steenstrup; Termanen; Turen; Ulfing; Winther; Zeilau; Aaberg; Alberti; Albertsen, N.; Albrechtsen, H.; Andersen, E.; Bach; Bojsen; Bregendahl; Britz; Bonløffe; Casse; Christensen, B.; Christensen, S.; Christensen, S.; Christensen, E.; Dam; Efferø; Faaborg; Fenger; Fjord; Gad; Hansen, E.; Hansen, H.; Hansen, S. A.; Hindenburg; Holstein-Holsteinborg; Høgsbro; Jagd; Jensen, C.; Jensen, H.; Jensen, Jens; Jørgensen, S.; Jørgensen, Sylvester.